

CHAPTER ONE

Nanginginig ang mga kamay mo, Miss," nangingiting puna ni Gregory Evaristo sa dalagitang may dala ng order nilang inumin at pulutan. "Natatakot ka ba sa amin?"

"H-hindi ho," kaila ni Allison. Totoong ninenerbyos siya dahil bukod sa pangalawang araw pa lang niya sa *Hideaway*, isang class na videoke bar, hindi siya sanay makisalamuha sa kalalakihang customers doon.

"Bago ka dito, ano? Ngayon ka lang namin nakita," sabi ng isa, si Jojo, habang nakatitig sa kanya.

"Oho," tipid na sagot niya na halos hindi pa rin tinatapunan ng tingin ang apat na lalaking pinagsisilbihan.

"Tingin mo ba sa aming apat ay mga gurang na, Miss? Kanina pa panay ang 'ho' at 'oho' mo sa amin." May amusement sa tono ni Gregory.

Nahihiya man ay dahan-dahan niyang pinasadahan ng tingin ang mga lalaking nasa kanyang harapan. Mga bata pa nga ang mga ito. Siguro ay nasa early twenties lang. Lahat ay guwapo at, natitiyak niya, mayaman. Sabi kasi ng mga kasamahan niyang waitress ay pang-mayaman daw ang bar na iyon.

Ngunit kay Gregory napako ang mga mata ng dalagita. Ito na yata ang pinakaguwapong lalaking nakita niya sa buong buhay niya. Para siyang nahihipnotismo sa dark and brooding eyes nito na sa kasalukuyan ay waring nanunukso, sa pilyong ngiti na nakasilay sa maninipis na labi, sa matangos na ilong at makakapal na kilay. Kulang na lang ay bumuka ang bibig niya sa matinding paghanga.

Hindi niya namalayan na magkahugpong na pala ang kanilang mga mata.

Umubo si Ronin nang mapansin ang pagtititigan ng pinsan at ng waitress.

Napukaw ang dalawa. Walang anuman na tumungga ang binata ng beer habang siya naman ay pinamulahan ng pisngi.

Tatalikod na sana siya ngunit nagsalita ang pangapat na lalaki, si Reynold. "Wait! Hindi pa namin alam ang pangalan mo."

"Allison... Allison Infante."

"ALLISON, NAKITA MO BA 'yung nakayakap na babae kay Gregory kanina?" tanong ni Cristy, ang pinakamatalik na kaibigan niya na waitress din sa *Hideaway*. Pumalatak ito sa pagkakahiga sa kamang pinagsasaluhan nila. "Bago na naman. Parang ahas kung makapulupot. Bukas makalawa ay ididispatsa din 'yon ni Gregory. Talagang mapaglaro sa babae ang lalaking 'yon kaya mag-iingat ka."

“Ha?” manghang bigkas niya. “Bakit naman ako?”

“Maganda ka kasi, my friend, kaya nga ang daming nagkakagusto sa ‘yo. Pati nga ang Gregory na ‘yan ay madalas kang titigan.”

Tila kiniliti siya sa kaalamang iyon, pero mabilis niyang sinaway ang sarili. Alam niyang malabong magkainteres sa kanya ang binata. “Naku, Cristy! Hindi mangyayari ang kinatatakutan mo dahil mayayaman at class na babae lang ang pinapatulan n’on.”

“Malay mo?” hirit pa nito. Mayamaya ay sumeryoso ang tinig nito. “Nami-miss mo ba ang San Ramon?”

“Siyempre naman. Lagi ko ngang naaalala ang mga kapatid ko at si Lola,” malungkot na sagot niya. “Kung buhay sana ang mga magulang ko ay hindi kami magkakalayo at hindi ko kailangang maghanapbuhay nang ganito para makapag-aral.”

Huminga ito nang malalim. “Makakapag-aral pa kaya tayo?”

“Pipilitin natin. Kaya nga iniipon ko ang mga tip sa akin. Kailangan kong makapagtapos para matulungan ko ang aking mga kapatid. Pangako ko iyon kay Lola.”

NAGKAKATUWAAN ANG GRUPO ni Gregory habang naghihintay ng kanilang order. Pinag-

uusapan nila ang latest escapade niya sa babae.

Isang linggo siyang hindi sumulpot sa bar dahil may iniwasan siyang kolehiyala na madalas maghanap sa kanya roon.

“She finally stopped hounding me. Vivian should know better than threaten me with her lies,” saad niya. “She thought she could tie me down by saying she was pregnant. Hell! If she’s really pregnant, hindi ako ang ama n’on.” Sumimangot siya at naghikab.

“You appeared bored to me, Gregory,” puna ni Jojo.

“Yes, I’m bored,” amin niya. “I want excitement... something different.”

Noon dumating si Allison dala ang order ng magkakaibigan. Tahimik lang ito habang inaayos ang dala sa ibabaw ng mesa.

Talagang maganda siya... at makinis, naisaisip niya habang hinahagod ng tingin ang babae.

“Thank you, Allison,” pahabol ni Reynold sa tumalikod nang dalagita. Ngumiti ito. “Haay, kompleto na ang gabi ko. Nakita ko na naman ang crush ko!”

“Bakit kasi hindi mo pa ligawan?” udyok ni Jojo.

“Suplada, eh,” reklamo ng una.

“At mailap,” dugtong ni Ronin. “Ang ibang waitress dito ay malambing sa atin at nakikipaglokohan. Si Allison ay parang makahiya na pag nasaling mo ay umiiwas nga ngunit nakahanda

naman ang mga tinik.”

“She’s beautiful,” mahinang sabi ni Gregory na parang kinakausap ang sarili. “Like a rose not yet in bloom....”

Humagalpak ng tawa si Jojo, kumislap sa isip ang isang ideya. “I think I know of a way to ease your boredom.”

Itinuon ng tatlo ang atensyon dito.

“I think I know of one ‘pobrecita’ na hindi kayang kunin ni Gregory.”

“Sino?” naiintrigang tanong ni Ronin.

“Si Allison!”

Nagkagulo ang grupo.

“I’ll make you a deal, Gregory. Paibigin mo si Allison in one week’s time, tutal naman mabilis ka sa babae,” pagpapatuloy ni Jojo. “Pag nagawa mo, ibibigay ko sa ‘yo ang kotse ko. Pag hindi naman ay magiging akin ang kotse mo na matagal ko nang kursunada. Deal?”

Nakadama siya ng excitement sa hamong iyon. Why not? Bukod sa madaragdagan ang collection niya ng iba’t ibang kotse ay maganda naman ang pinag-uusapang babae. Buo ang kumpiyansang walang hirap niyang mapapaibig ang dalagita, tinanggap niya ang hamon ng kaibigan. “Okay, deal!”

KINABUKASAN NG GABI, nag-iisa nang dumating si Gregory sa *Hideaway*. Salungat sa

kinagawian na pagkuha ng mesa sa ground floor ay sa penthouse ito nagpa-reserve. Tahimik doon dahil malayo sa ingay ng videoke.

Mabigat ang loob at naiinis si Allison habang pumapasok sa isang silid sa penthouse. Napilit siya ng kanilang boss na mag-entertain ng isang customer doon sa request di-umano nito. Hindi siya nagpapatable na kagaya ng ibang waitress na gustong kumita ng malaki. Tama na sa kanya ang mga nakukuhang tip. Napilitan siyang pumayag sa pangungumbinsi ni Cristy. Baka raw matanggal siya sa trabaho.

Nabigla siya nang madatnan doon si Gregory. May kaharap itong imported na alak at pulutan. Napansin din niya ang lady's drink sa mesa. "I-ikaw?"

Ngumiti ito. "Bakit ka nabigla? Palagi naman akong nandito, hindi ba?"

"Oo nga, pero bakit ka nag-iisa? At bakit ako?"

"Please sit down. Mahaba pa ang gabi, baka mangawit ka sa pagtayo," biro nito na isinenyas na maupo siya sa tabi nito.

Lalong kinabahan ang dalagita sapagkat ang upuan ay isang pa-arkong sofa na pandalawahan lamang. Walang-kibong naupo siya sa kabilang dulo niyon.

"So prim and proper," nangingiting komento ng lalaki.

"Nasaan na ba ang mga kaibigan mo? Sila ang

dapat kausap mo, hindi ako," angal niya.

"But it's your company that I want tonight."

"Nandito lang ako dahil pinilit ako ng boss ko. Pag hindi ako pumayag ay baka mawalan ako ng trabaho," paunawa niya.

"Pero, Allison, marami akong gustong sabihin sa 'yo kaya gusto kitang makausap nang sarilinan."

"Hindi ko maisip kung ano ang dapat nating pag-usapan."

"For starters, siguro naman ay puwede tayong maging magkaibigan."

"Masyado ka nang maraming babaeng kaibigan," di-mapigilang komento niya.

"Jealous?" nanunuksong bulong nito.

"Hindi, ah!" mabilis na tanggi niya. "Wala akong pakialam sa mga kalokohan mo."

"I intend to remedy your poor opinion of me. At hindi ka makakatanggi dahil malakas ako sa boss mo kaya whether you like it or not ay magkakausap tayo palagi," tiwalang pahayag nito.

True to his words, sunud-sunod na gabi ay nandoon nga si Gregory. Masaya itong kausap, intelihente at malambing kaya lalong lumaki ang paghanga rito ni Allison. Ngunit iyon ay lihim ng puso niya at wala siyang balak na ipakita iyon sa binata kaya nanatili siyang mailap.

Isang gabi ay binigyan siya nito ng regalo. Hindi niya iyon tinanggap, bagay na kanilang pinagtalunan.

Nang sumunod na gabi ay magagandang white roses naman ang iniabot nito sa kanya. Tinanggap na niya iyon.

“Akala ko’y tatanggihan mo uli,” natutuwang sabi nito.

“Mahilig ako sa mga bulaklak... pero hindi ka na sana nag-abala.”

“Hindi iyon abala. Kasiyahan kong bigyan ka ng anumang ikasisiya mo sapagkat mahal kita, Allison.” Panglimang araw na iyon ng pustahan at kailangang mapasagot na nito ang babae.

Nakita nito na napalis ang kasiyahan sa kanyang mukha. Derecho siyang tumingin dito. “Kung ganoon ay nag-aaksaya ka lang ng panahon sa akin,” matigas na saad niya. “Hindi ako naniniwala sa pagmamahal na sinasabi mo. Ang langit ay imposibleng magkagusto sa lupa... at ganoon ang agwat natin.”

Nabigla man sa tinuran niya ay hindi ito nagpahalata. “Gusto kita at nararamdaman kong gusto mo rin ako. Ano ang problema doon?” sabi nito. “Hindi estado sa buhay ang issue dito. Walang pakialam ang sinuman kung ikaw ang mahal ko. Maniwala ka sana sa akin, Allison.”

“I’m sorry, narinig mo na ang sagot ko,” pinal na turan niya.

“I’m not giving up. Not yet. Mag-uusap pa tayo,” matigas na pahayag nito.

CHAPTER TWO

Nag-uwian na halos ang mga tao sa bar ngunit sina Allison at Cristy ay nasa loob pa rin.

“Nasa labas pa ba siya?” tanong ni Allison na si Gregory ang tinutukoy.

“Oo,” mahinang sagot ng kaibigan habang nakasilip sa salaming bintana.

“Ano ang gagawin ko? Ayokong makipag-usap sa kanya.”

“Mabuti pa ay sa likod ka na lang dumaan palabas. Ako naman ay sasabay kay Boss para kunwari ay nauna ka na sa akin. Kapag nakita mong umalis si Gregory ay saka ka na lang umuwi. Magingat ka sana,” bilin nito.

“Salamat, Cristy.”

Nagkubli siya sa mga halaman sa likod ng bar. Mula roon ay tanaw niya sa parking lot ang binata. Kasalukuyan nitong kausap si Cristy. Ilang sandali lang ay umalis na ang kaibigan niya, ngunit nanatili roon ang lalaki, tahimik na naninigarilyo sa pagkakasandal sa kotse nito. Iyon ang huling gabi ng pustahan ng barkada nito kaya desperado itong makausap ang dalagita.

“Hayy, salamat... umalis din ang loko,” bulong

ni Allison sa sarili habang nakatingin sa papalayong kotse ng binata.

Mabilis siyang lumabas sa pinagkukublihan at naglakad palabas ng bakuran ng bar. Patawid na siya ng kalsada nang matigilan sa humaharurot na sasakyan. Nakakasilaw ang liwanag ng headlights niyon kaya halos mapalundag siya nang bigla iyong tumigil sa kanyang harapan.

“Get in! Now!” galit na utos ni Gregory sa kanya.

Para siyang napako sa kinatatayuan dahil sa takot at nerbyos.

“Pag hindi ka sumakay ay kakaladkarin kita papasok sa loob ng kotse!” banta nito.

Hindi siya makapagsalita. Sa galit sa mukha nito ay tiyak niyang gagawin nito ang banta. Walang-imik siyang sumakay. Ipinarada nito ang kotse sa seaside.

“Bakit mo ako pinagtaguan?” galit na simula nito. “Kailangan nating mag-usap, Allison.”

“Hindi ako nagpapahintay sa ‘yo at wala tayong dapat pag-usapan,” pagtataray niya.

Lumamlam nang kaunti ang mukha nito. “Bakit ayaw mong maniwalang mahal kita? At huwag mo na muling gawing issue ang pagkakaiba natin ng kalagayan sa buhay. It’s a lame excuse.”

“Gregory, hindi pag-ibig ang nararamdaman mo sa akin. Imposible iyon.”

“At ano sa akala mo ang nararamdaman ko para sa ‘yo?” mahinang tanong nito habang nakatitig sa

kanya.

“G-gusto mo lang... gusto mo lang...” Nakagat na lamang niya ang labi.

“Ituloy mo,” anito na nangingiti sa pag-aalumpihit niya.

“Gusto mo lang ang katawan ko! Gusto mo lang akong makuha,” sa wakas ay nasambit niya.

“At ano ang masama kung gustuhin ko ang katawan mo? Kasali iyon sa magiging relasyon natin,” malawak ang ngiting saad nito.

Pinatigas niya ang mukha. “For your information, Mr. Gregory Evaristo, wala tayong magiging relasyon dahil hindi tayo nagmamahalan. Pag-ibig lang ang alam kong dahilan para magkaroon ng relasyon ang isang babae at lalaki.”

Hindi ito makapaniwala sa narinig. *She is so naïve!* naisaloob nito. *Unspoilt and romantic.* Mahihirapan nga itong mapaniwala siya. Ngunit iyon na ang huling gabi at kailangang manalo ito sa pustahan. “Allison, listen to me,” masuyong turan nito. “Kung ayaw mong maniwala, just give me a chance to prove how much I care for you. Be my girl and I promise you, mamahalin kita at aalagaan.”

“I’m sorry, Gregory. Hindi na magbabago ang isip ko. Humanap ka na lang ng ibang babae—’yung kauri mo.”

Dismayado ito sa naging sagot niya. Sa desperasyon ay hinalbot nito ang magkabilang

balikat niya at saka siya hinalikan nang mariin sa labi. Naninibasib ang bibig nito, nagpaparusa, walang pakialam kung nasasaktan siya.

At hindi ganoon ang inaasahan ni Allison sa kanyang unang halik. Kinagat niya ang dila nito.

“Aray! Shit!” sigaw ng lalaki, salo ang bibig. “Damn it!”

“Shit ka rin!” naiiyak na balik-singhal niya.

Nagharap ang dalawa, parehong galit, nagbabaga ang palitan ng tingin at animo’y mandirigmang ayaw padaig sa isa’t isa.

Malakas na busina ng dumaraang kotse ang bumasag sa tensyon.

Nahampas ni Gregory ang manibela. “Ihahatid na kita!” marahas na sabi nito. Pinaharurot nito ang kotse sa daan.

KINABUKASAN, nagising si Gregory sa ingay at tawanan ng mga lalaki sa kanyang silid. Inaantok pa siya; masakit pa ang kanyang ulo dahil sa puyat at hangover. Pag-uwi niya nang nakaraang gabi ay alak ang napagbalingan niya sa galit kay Allison.

“Come on, Gregory, get up,” tapik sa kanya ni Ronin. “Tanghali na at excited na kaming malaman ang iyong ibabalita.”

“Ano’ng nangyari? Bata mo na ba si Allison? Kailan natin kukunin ang *Ferrari* ni Jojo?” sunud-sunod na tanong ni Reynold.

“Would you please give me some peace and let me sleep my headache off?” angil niya.

“My, my... grouchy as a bear. Mukhang masama ang ibabalita mo,” natatawang puna ni Jojo. Nahulaan na nito ang dahilan ng init ng ulo ng kaibigan. Nagliwanag ang mukha nito. “Nanalo ako! Nanalo ako sa pustahan!”

Sina Ronin at Reynold ay nanatiling nakatanga at naghihintay ng kumpirmasyon. Tumango si Gregory bilang patotoo.

Hindi makapaniwala ang dalawa.

“Ano ba’ng nangyari? Bakit hindi mo napasagot si Allison? Akala ko ba’y walang magiging problema?”

“Dati tingin lang ay mag-on na kayo ng babae; hindi mo na kailangang ligawan. ‘Tapos ngayon, niligawan mo na ay binigo ka pa. ‘Tol, ang lupit naman ni Allison!”

“Don’t tell me na nalalaos ka na, Pinsan,” kanyaw ni Ronin.

“Oo nga naman, Gregory. Talagang hindi ako makapaniwala na isang waitress lang ang sumira ng record mo sa babae. Unbelievable!”

Tanging si Jojo lang ang kontento sa nangyari. “Well, what can I say? Kahit hindi ako sigurado noon na mananalo ay nagbakasakali ako, just for the fun of it. Nakita ko kasing naiiba si Allison. You’ve finally met your match, Gregory.”

Namula siya sa hiya matapos marinig ang kanyaw at tukso ng barkada. Lalo na siguro kung malalaman ng mga itong kinagat ni Allison ang kanyang dila nang halikan niya ito. Jesus! Baka hindi na siya magpakita sa grupo. Kailangang mag-isip siya ng paraan upang makabawi sa kahihyan.

“Pakipot lang ang babaeng iyon,” pagngingitngit niya. “Isa pa ay kinapos ako sa panahon. Sa gabi lang kami kung magkita sa bar kaya hindi ako makadiskarte nang maayos. But a deal is a deal. Tinatanggap ko ang aking pagkatalo this time.” Tiningnan niya nang tuwid si Jojo. “But let’s make another deal at patutunayan ko sa inyong pakipot lang si Allison.”

“Huwag na!” mabilis na tutol ni Reynold. “Ako naman ang didiskarte sa kanya; baka ako ang type niya. Alam naman ninyong crush ko iyon.”

“Ano ka ba, Reynold?” saway ni Ronin. “Gustong bumawi ni Gregory. Pagbigyan natin.” Nag-isip ito sandali bago muling nagsalita. “This time ay ten days ang time frame. It will start on Monday para wala nang reklamo si Gregory. Pag napasagot mo si Allison, mababawi mo ang *Ferrari* mo kay Jojo. Pag natalo ka uli... it’s going to cost you two racehorses

LUNES, day-off ni Allison. Nagpapahinga siya nang makatapos sa paglilinis ng maliit na silid na inuupahan nila ni Cristy. Maagang umalis ang

kaibigan dahil may binibili itong personal na gamit. Nakarinig siya ng katok at sa pag-aakalang nagbalik ito, madali niyang binuksan ang pinto.

Laking gulat niya nang hindi ang kaibigan ang napagbuksan niya. “G-Gregory!”

“Puwede bang tumuloy?” Hindi na nito hinintay ang kanyang sagot at agad nang pumasok. “Small, but clean,” puna nito habang iginagala ang mga mata sa kabuuan ng kanyang tinutuluyan.

Magkaharap silang naupo sa plastic na silya.

“Paano mo nalaman ang lugar namin?” tanong niya matapos ang ilang sandaling katahimikan.

“Tinanong ko ang boss ninyo.”

Muling namayani ang katahimikan sa pagitan nila. Pareho silang nakikiramdam at pinag-aaralan ang isa’t isa. Ngayon lang sila nagkita nang may liwanag ng araw at sa labas ng bar.

Napakaguwapo pala niya talaga, naisaisip ng dalagita. Makinis at mamula-mula ang balat nito at magandang magdala ng damit ang matipunong katawan.

Ito naman ay nasiyahan din sa nakita. Kahit sa suot na maluwang na duster ay kaakit-akit pa rin si Allison. “Galit ka pa ba sa akin? Gusto kong magkabati tayo at magsimulang muli,” anito sa nakikiusap na tono.

“Kahit sa bar ay maaari naman tayong magkabati,” sabi niya. “Hindi ka na sana nag-abala sa

pagpunta rito.”

“May proposal kasi ako sa iyo,” derechong turan nito.

“Anong proposal?”

“First, magiging matapat ako sa ‘yo at prangka.” Sandali itong humugot ng hininga na parang kumukuha ng lakas ng loob at saka nagpatuloy.

“Nalaman ng mga kaibigan ko na tinanggihan mo ako... at pinagtatawanan nila ako ngayon. Sira na ang reputasyon ko ngayon. I’ve never been humiliated in my life, ngayon lang... at ikaw ang dahilan n’on.”

“Anong ako?” galit na bigkas niya. “Wala akong kasalanan kung napahiya ka man sa mga kaibigan mo. Ang sarili mo ang sisihin mo, huwag ako.”

“Hindi mo man aminin ay ikaw ang dahilan kung bakit nila ako pinagtatawanan at kinakantyan. Tulungan mo akong maibangon ang image ko sa kanila. Pumayag kang maging girlfriend ko kapalit ng malaking halaga. Ititira kita sa isang magandang bahay at titigil ka sa trabaho mo sa bar. Habang mag-on tayo ay ibibigay ko sa ‘yo ang lahat ng gustuhin mo. It’s so simple, Allison. Pumayag ka lang.”

“Simple? Simple ba ‘yong binibili mo ako?” bulyaw niya na halos hindi makahinga sa galit.

“Hindi ko ipinagbibili ang sarili ko dahil kaya kong maghanapbuhay. Baliw ka para isiping papayag ako sa alok mo.”

“Be practical, Allison. Sa perang ibibigay ko sa ‘yo

ay siguradong makakapagtapos ka sa kolehiyo. Kahit patayin mo ang sarili mo sa pagtatrabaho sa bar gabigabi, malabo kang makapag-aral dahil nagpapadala ka pa ng pera sa mga kapatid mo. Huwag mo nang tanungin kung kanino ko nalaman ang tungkol doon.”

“Problema ko na iyon at wala ka nang pakialam doon. Porque mahirap ako ay napakababa pala ng tingin mo sa akin,” garalgal ang boses na sabi niya, pigil ang pag-iyak.

“Hindi ganoon. Gusto lang kitang tulungan kapalit ng tulong na ibibigay mo sa akin. Hindi naman permanente ang kasunduan natin kung sakali. Pag tapos na ang relasyon natin, maaari mo nang gawin ang gusto mo.”

“Ganoon lang iyon kadali para sa iyo,” pakli niya. “Karangalan ko ang kapalit ng inaalok mo. Hindi ko iyon matatanggap kaya mabuti pa ay umalis ka na.”

“Sooner or later ay mayroon ding ibang mag-aalok sa 'yo ng ganito dahil sa klase ng trabaho mo,” ani Gregory na tumayo na. “Gusto mo bang sa mga D.O.M. o lalaking may-asawa ka mapunta? Baka lalo ka lang mapasama. With me, you can be sure na aalagaan kita habang magkasama tayo. Pag-isipan mong mabuti ang sinabi ko.”

“Umalis ka na. Tapos na ang usapang ito,” pagtataboy niya.

“Kung sakaling magbago ang isip mo ay dito

mo ako tawagan." Mabilis nitong nailagay ang isang calling card sa bulsa ng duster niya.

MIYERKULES, galing si Allison sa pagsisimba sa Baclaran. Tuwing ganoong araw ay iyon ang gawi niya. Pagkauwi niya ay sinalubong agad siya ni Cristy.

"Mabuti at nandito ka na. May dumating kang telegrama."

"Saan kaya galing?"

"Ewan ko. Buksan mo na para malaman mo."

Para siyang pinagbagsakan ng langit at lupa sa balitang isinaad ng telegrama.

"Allison, namumutla ka!" gulat na sambit ng kaibigan. "Ano'ng sabi sa telegrama?"

"Ang kapatid kong si Bobet, naaksidente at malubha ang lagay niya!" hagulhol niya.

Hinagod nito ang kanyang likod. "Diyos ko! Huminahon ka. Lakasan mo ang loob mo."

"Kawawa naman si Bobet. Baka kung mapa'no siya. Kailangan kong umuwi sa atin," aniya sa pagitan ng pag-iyak.

"Kailan mo balak?"

"Mamayang gabi rin. Ipagpaalam mo na lang ako kay Boss."

HINDI MAPANTAYAN ANG AWA at lungkot na nadama ni Allison nang makita ang kapatid. Wala

pa rin itong malay. Biktima ito ng hit-and-run at sa kasamaang-palad ay walang saksi sa naganap.

“Lola, ano ho ang sabi ng doktor tungkol sa kalagayan ni Bobet?” umiiyak na tanong niya.

“Malaki ang pinsala sa kanyang ulo,” umiiyak ding sagot ng kanyang abuela. “Kailangan daw ang operasyon upang matigil ang pamamaga at para huwag tuluyang mapinsala ang kanyang utak. Kapag hindi siya naoperahan... malamang raw na mawala ang kapatid mo.” Humagulhol ito nang malakas.

Sandali siyang natahimik, at nang muling magsalita ay matigas na ang kanyang tinig.

“Papaoperahan natin siya, Lola. Kailangang gumaling ang kapatid ko.”

“Pero saan tayo kukuha ng malaking halaga? Nilibot ko na ang buong bayan subalit walang magpautang sa akin, kahit pa nagmakaawa ako. Alam nilang wala tayong kakayahang magbayad....”

Sa awa ay nayakap niya ang matanda. Noon din ay nagpasya siya. “Gagawa ako ng paraan. Babalik ako sa Maynila. Kailangang mabuhay ang kapatid ko,” determinadong pahayag niya.

Biyernes ng gabi ay nakabalik na siya sa siyudad. Agad niyang kinausap ang amo.

“Magkano ba ang kailangan mo?” may simpatya sa tinig na tanong nito.

Sinabi ni Allison ang halaga.

“Ganoon kalaki?” Napailing ito. “Gusto sana

kitang tulongan pero wala akong ganoon kalaking halaga. I'm sorry, pero kahit kaunti ay tanggapin mo ang halagang ito bilang tulong ko sa pamilya mo." Dumukot ito ng pera sa pitaka at iniabot sa kanya.

Nagpasalamat siya. "Eh, Boss... nakakahiya man ay puwede ba ninyo akong ilapit sa taong maaari kong utangan?" lakas-loob niyang bigkas pagkuwan.

"Lapitan mo ang accountant natin," suhestyon nito.

Ganoon nga ang ginawa niya, ngunit nabigo din siya. Lumabas siya sa opisina ng accountant na nanlulumo sa kawalan ng pag-asa.

Kinabukasan, magkaharap sila ni Cristy na umiinom ng kape.

"Hindi ka nakatulong, ano?" sabi ng kaibigan.

"Paano ba ako makakatulong nang maayos sa ganitong problema?" buntong-hininga niya.

"Magdamag akong nagdasal na sana'y kaawaan ako ng Diyos."

"Huwag mo namang dibdibin at baka magkasakit ka pa. Siyanga pala, may naghanap sa 'yo nang makaalis ka. Si Reynold. Nami-miss ka na raw niya," pagkukuwento nito upang libangin siya. "Si Reynold kaya ang hiramman mo? Mayaman iyon at malaki ang crush sa 'yo. Tiyak na hindi ka niya tatanggihan. Kung wala man siyang ganoong kalaking halaga dahil estudyante pa lang siya ay baka mahanapan ka niya ng taong mahihiraman mo ng pera."

Bilang kumislap sa kanyang alaala si Gregory. Ang daloy ng pag-asa ay parang kuryenteng bumuhay sa matamlay niyang katawan. “Cristy, alam ko na kung sino ang makakatulong sa akin. Alam ko na!”

“Sino, si Reynold nga ba?” tanong nito na nahawa na rin sa excitement niya.

“Hindi,” iling niya. “Si Gregory!”

Napakunot-noo ito. “Pero halos isang linggo nang hindi nagpupunta si Gregory sa bar. Paano ka n’on matutulungan?”

“Saka ko na ipapaliwanag sa ’yo. Kakausapin ko muna siya....” Pagkasabi niyon ay tarantang hinanap niya ang calling card na ibinigay sa kanya ng binata.

CHAPTER THREE

Halos isang oras nang naghihintay si Gregory kay Allison sa kanilang tipanan. Anim na araw na ang nakaraan nang huli silang magkita. Akala ng binata ay lalampas na naman ang sampung araw na taning ng pustahan at muli itong matatalo. Kaya nang bigla siyang tumawag ay gayon na lamang ang tuwa nito.

“Pasensya ka na, na-traffic ako. Akala ko’y umalis ka na,” bungad niya nang pahangos na dumating.

“Ang sabi mo sa telepono ay importanteng magkausap tayo kaya naghintay ako.”

Ngayong magkakarap ang dalawa, saka nakadama ng hiya at pag-aalinlangan si Allison. Ngunit kailangan niyang gawin ito para kay Bobet, sabi niya sa sarili. “Kung puwede pa ay pumapayag na ako sa alok mo,” derechong bigkas niya.

Matiim itong tumitig sa kanya, waring tinitiyak kung tama ang narinig. “What made you change your mind? Sa pagkakatanda ko’y sinabi mong hindi magbabago ang iyong isip.”

“Para ito sa kapatid ko,” aniyang napapabuntong-hininga. “Naaksidente siya at kailangan namin ng malaking halagang pambayad sa ospital. Ang perang ibibigay mo kapalit ng pagpayag ko’y ibabayad ko

para sa operasyon niya."

Ilang sandaling katahimikan ang namagitan sa kanila.

"Kung hindi naaksidente ang kapatid mo, magbabago rin ba ang isip mo?" tanong nito pagkuwan.

"Hindi kailanman," matigas na sagot niya.

"Nagipit lang ako."

"I thought so."

"Maaari bang ibigay mo agad sa akin ang perang kailangan ko?"

"Paano ako makasisigurong tutupad ka sa usapan natin?"

Napakunot-noo siya. "Hindi ako manloloko," matigas na pahayag niya. "May isa akong salita, Mr. Evaristo. Kung gusto mo ay ikaw mismo ang magbigay ng pera sa lola ko at magpapaiwan ako rito. Kung nais mo'y ikulong mo pa ako para hindi ako makatakas."

"Hayan ka na naman," palatak nito. "You're like a tigress ready to scratch my face. Madali kang mapikon."

Dagli namang napawi ang galit niya. Hindi niya dapat awayin ang lalaki. Ito ay hulog ng langit sa kanya at sagot sa kanyang problema. "I... I'm sorry, nabigla lang ako. Wala ka kasing tiwala sa akin."

"Let's not fight, Kitten. Ibibigay ko ang perang kailangan mo para makauwi ka na sa inyo, but I want

you back in two to three days. Tawagan mo agad ako pag nakabalik ka na.”

“Thank you... thank you so much, Gregory.” Sa katuwaan ay nahagkan niya ito sa pisngi. Nagulat siya sa kanyang ginawa at napapahiyang yuyuko sana nang hawakan siya nito sa baba.

“Sigurado ka na ba dito? Hindi na magbabago ang isip mo? May panahon ka pa para umurong,” bulong nito.

“S-sigurado ako,” tugon niyang tila nahipnotismo sa titig nito. Nang hagkan siya nito sa labi, hindi na siya umiwas.

NANG MASIGURO NI ALLISON na tagumpay ang operasyon at ligtas na ang kapatid ay bumalik na siya sa Maynila upang maiwasan ang patuloy na pag-uusisa ng kanyang lola tungkol sa pinagmulan ng pera. Ang sabi niya ay pautang ito sa kanya ng maawaing boss at babawasin nang paunti-unti sa kanyang suweldo.

Pagbaba pa lang sa terminal ay tinawagan na niya si Gregory, pagkatapos ay dumerecho na siya sa tinutuluyan. Doon ay nagpaliwanag siya kay Cristy.

“Tinanggap ko ang alok ni Gregory dahil desperado na ako. Siya lang ang makakatulong sa akin. Iyon ang buong pangyayari,” pagtatapos niya sa salaysay.

Hindi pa rin ito makapaniwala.

“Mamayang hapon ay susunduin niya ako rito. Maiiwan na kita. Nakakalungkot dahil magkakahiwalay na tayo.” Umiiyak na yumakap siya rito. “Ituturing mo pa ba akong kaibigan kahit ganito ang nangyari sa akin?”

“Siyempre naman. Nauunawaan kita. Kahit siguro sa akin mangyari iyon ay baka ganoon din ang gagawin ko. Isa kang mabuting kapatid, Allison.”

“Ipangako mong hindi mo sasabihin kina Lola ang ginawa ko.”

“Kahit kanino ay hindi ko sasabihin,” pangako nito. “Sekreto natin iyon.”

“Salamat, Cris.”

SA ISANG MAGANDANG TOWNHOUSE sa Makati dinala ni Gregory si Allison.

“Ito na ang magiging tirahan mo simula ngayon. Habang wala ka ay naging busy ako sa paghahanap ng bahay para sa ‘yo. Bumili na rin ako ng ilang furnitures at appliances. Tingnan mo kung ano pa ang kulang lalo na sa kusina. One of these days ay mamimili tayong dalawa,” sabi ng binata habang ipinapakita sa kanya ang ground floor ng bahay.

Dalawang palapag ang townhouse at sa katuwaan ni Allison ay mayroong maliit na bakanteng space sa likuran kung saan puwede siyang magtanim ng mga halaman bagaman mayroon nang dating matataas na Indian tree na nakahilera sa mga pader na bakod.

Inakay siya nito paakyat sa malaking silid sa itaas. "This will be our bedroom," anito habang nakayapos ang isang braso sa kanyang baywang.

Wala siyang maisagot. Kanina pa siya parang pipi na panay lang ang tango sa mga sinasabi nito. Labis ang kanyang kaba at kung hindi lang niya natitiyak na magwawala ito sa galit ay baka tinakasan na niya ito dahil sa nerbyos.

"You're blushing," nakatawang puna nito.

"Nahihiya ka ba sa akin?"

Hindi siya nagsalita.

"Well, naiintindihan kita. Bago din sa akin ang sitwasyong ito dahil ngayon lang ako nagbahay ng isang babae. But I don't want to waste time. Gusto kong masulit ang panahon na ipagsasama natin. Basta liliwanagin ko sa 'yo ito," kaswal na saad nito. "Akin ka hanggang gusto kita; pag ayaw ko na ay palalayain kita. Madali naman akong magsawa. Pinakamatagal na ang limang buwan sa lahat ng naging relasyon ko. But who knows, baka magkasundo tayo? Basta huwag mo akong oorasan. I come and go as I please. Maliwanag?"

Tumango siya.

Mahigpit siya nitong niyakap. "Babalik ako mamayang gabi," paalam nito, sabay halik sa noo niya.

KINAGABIHAN, napasigaw si Allison nang

maramdamang may tumabi sa kanya sa kama.

“Hush, Kitten. Ako ito,” bulong ni Gregory.

Sa malamlam na liwanag ng lampshade, natiyak niyang ang binata nga iyon. Saka lamang nawala ang kanyang takot. Hindi na niya namalayan ang pagbalik nito dahil nakatulog siya.

Iba ang halik nito ngayon. Marahan, banayad, waring tumitikim lang ngunit nanghihingi rin ng katugon. Lumipat ang mga halik sa kanyang pisngi, sa noo, sa baba, sa tainga. Nang muling bumalik sa kanyang labi ang mainit na bibig nito, nawala na siya sa sarili. Nagsimula siyang tugunin ang mga halik at haplos nito. Pakiramdam niya ay nilalagnat siya sa init na nararamdaman. Ginising nito sa kanyang katauhan ang apoy ng pagnanasa.

Bumaba ang labi nito sa leeg niya habang ang isang kamay ay nakasabunot sa kanyang buhok. Ang kabila namang kamay ay malayang humahaplos at kumikilala sa bawat kurba at tambok ng kanyang katawan. Noon lang niya namalayan na wala na siya isa mang saplot.

“Touch me, Kitten, gaya ng ginagawa ko,” paanas na utos nito. Hinawakan nito ang kanyang mga kamay at iginiya ang mga iyon sa mainit at matigas nitong katawan. Mayamaya pa ay kusa na siyang naglalakbay sa malapad na kabuuan ng binata. Sa bawat sensitive spot na mahipo niya ay hingal at daing ng kasiyahan ang kumakawala sa bibig nito, na

lalong nagpalakas sa loob niyang damhin ang sentro nito.

“Oh, Kitten, you’re fantastic,” ungol nito.

Nanigas ang katawan niya nang maramdaman ang dahan-dahan nilang pagsasanib. Ang sakit na nadama ay parang pumunit sa kanyang katawan at pumawi sa ligayang kanina lamang ay alipin siya.

“Hindi kita sasaktan. I’ll be gentle,” bulong nito. “Trust me, Kitten....”

Sa marahang indayog ng katawan ng binata, unti-unting bumalik ang masarap na sensasyon at muli niyang nadama ang apoy ng pagnanasa. Muli siyang tumugon sa init ng kaniig at sinabayan ang mabilis na sayaw ng katawan nito hanggang sa tuluyan na silang matupok sa luwalhati ng napakatamis na pag-iisa ng kanilang mga katawan.

“Did I hurt you?” masuyong tanong nito pagkatapos.

“Sandali lang, kanina,” sagot niya habang nakasiksik ang mukha sa dibdib nito. “Ganoon ba iyon lagi?”

Mahina itong tumawa. “No. Sa una lang. You were a virgin kaya ganoon. I’m glad for that. Ako ang kauna-unahang lalaki sa buhay mo. Sa akin ka lang, Allison.” May pagmamalaki sa tono nito. He kissed her deeply and possessively.

PAGKAGALING SA UNIVERSITY, nagtungo ang

barkada sa bahay ni Jojo.

“Puwede mo nang iuwi ang *Jaguar* mo mamaya. There is no doubt na nanalo ka sa pustahan natin at higit pa sa inaasahan ko ang ginawa mo. I salute you,” may paghangang bati ng kaibigan kay Gregory.

Tinapik siya ni Reynold. “Iba ka talaga, ‘Tol. You do the most outrageous things!”

“Papaano mo napapayag si Allison na maging mistress mo?” usisa ni Ronin. “She looks so aloof and... proper.”

Tawa lang ang isinagot niya. Nabalik na ang paghanga sa kanya ng mga kaibigan at iyon ang mahalaga. Hindi rin bale na malaking pera ang naging katumbas, sulit naman. Hindi niya napigilan ang mapangiti sa alaala ng unang gabi nila ni Allison.

“Masaya ka, Pinsan. Siguradong naging maganda ang gabi mo.”

“Magkuwento ka naman, Gregory, katulad ng dati,” udyok ni Reynold.

“Saka na lang. Wala pa ako sa mood,” iwas niya.

Sa pagkakataong iyon ay ayaw niyang malaman ng barkada ang intimacy na namagitan sa kanila ni Allison. Parang napakaespesyal ng gabing iyon. Only with her did he experience tenderness while at the height of passion. At nagtatata siya sa damdaming iyon.

Dumerecho si Gregory sa townhouse pagkagaling sa bahay ni Jojo. Nasasabik siyang makitang muli ang

kanyang 'mistress.'

"Flowers for a beautiful lady," nakangiting bati niya, sabay abot kay Allison ng mga dalang bulaklak.

Lumarawan ang tuwa sa magandang mukha nito. "Ang gaganda! Salamat."

"Don't I get a kiss?"

Asiwang lumapit si Allison upang hagkan sa pisngi ang binata ngunit ang labi nito ang iniharap sa kanya. Ang halik na dapat sana ay saglit lang ay tumagal.

"Sa itaas na natin ito ituloy. Papanhik na ako para magpahinga. Hihintayin kita," bulong nito sa paos na tinig.

Nakadapa ito sa kama nang pumasok siya sa silid nila. Hubad ito liban sa tuwalyang nakatapi sa baywang nito. Ngumiti ito nang maramdaman ang presence niya, sabay bangon. "I want you... now," namumungay ang mga matang pahayag nito.

"Pero sabi mo'y magpapahinga ka," protesta niya. "At saka maliwanag pa...."

Ngumisi ito. "So much the better. I want to see you in daylight."

Hindi na siya tumanggi. Iyon naman ang papel niyang dapat gampanan, mapait na naisaisip niya. Ang paligayahin ang binata anumang sandaling naisin nito.

Hindi maitago ang paghanga sa mga mata nito nang ganap na siyang mahubaran. Tila buong

pagkatao niya ay minarkahan nito ng maiinit na titig.

Sa hiya ay tinangka niyang takpan ng mga kamay ang nakabilad na katawan ngunit tumutol ang binata.

“Don’t cover yourself. Don’t you know how beautiful you are? Walang kasing-ganda. You’re so young and fresh... and you drive me crazy.” Kinabig siya nito papalapit at parang diyosang sinamba ng halik sa buong katawan.

Muling nagising ang kakaibang sensasyon sa kanyang kaibuturan. Ilang sandali lang ay naglalakbay na sila sa nakakalangong daigdig ng kaligayahan.

MABILIS NA LUMIPAS ang mga buwan.

Tanggap na ni Allison sa kanyang kalooban ang naging kapalaran—ang pagiging mistress ni Gregory. Unti-unti niyang nakilala ang ugali nito. Mabait ito, maalalahanin at malambing. Madaling nahulog ang loob niya sa binata.

Ang dating crush na naramdaman niya ay lumago hanggang sa maging isang pag-ibig. Isang lihim na pag-ibig na ipinadarama niya sa pag-aasikaso at pagbibigay rito ng kasiyahan. Masaya at kontento na sana siya liban sa takot na baka isang araw ay magsawa ito sa kanya at paalisin siya. Sa isiping iyon ay nagpasya siyang gawin ang lahat ng makakasiya rito huwag lamang silang magkahiwalay.

“Gusto mo bang mag-aral?” minsan ay tanong ni

Gregory.

Hindi siya nakasagot sa kabiglaan.

“Pag-aaralin kita.”

“Hindi na kailangan,” mabining tanggi niya.

“Ibinigay mo na sa akin ang dapat ay sa pag-aaral ko. Nailigtas mo ang buhay ng kapatid ko at higit iyong mahalaga. Iyon lang ay habambuhay na akong nagpapasalamat sa ‘yo.”

“Pero mas makasisiya sa akin kung papag-aralin kita. Huwag ka nang tumanggi. Nasa iyo ba ang transcript of records mo and other documents necessary for enrollment?”

Tumango siya. Talagang nakahanda iyon nang lumuwas siya sa Maynila. Kinuha niya iyon sa kanyang taguan.

Panay ang tango nito habang hawak ang kanyang report card. “Good. Matataas ang mga grades mo. Matalino ka.” Sumunod ay binasa naman nito ang kanyang birth certificate. “Sixteen? You’re only sixteen?” bulalas nito.

“Bakit? Ano’ng problema?”

“I thought you were, at least, eighteen,” anitong hindi nabubura ang kunot sa noo. “Bakit hindi mo kaagad sinabi ang tunay mong edad? You let me make love to you when you are just a baby!” Nasa mukha ng binata ang guilt.

“Hindi mo naman ako pinilit. Kusang-loob ang pagsama sa iyo kaya hindi ka dapat makonsyensya.”

Gumuhit ang pag-aalala sa mukha niya. “A-ayaw mo na ba sa akin dahil bata pa ako?”

“Oh, Kitten,” buntong-hininga nito na niyakap siya. “Alam mong gustung-gusto kita. Nabigla lang ako. I suddenly feel like a cradle snatcher, a dirty old man...”

Napahagikgik siya bigla. “Totoo bang pag-aaralin mo ako?”

“Magpapa-enroll ka next semester.”

Pumungay ang kanyang mga mata. “Kung ganoon, hayaan mong ipakita ko sa ‘yo ang aking pasasalamat at ang katunayang hindi na ako bata...” sabi niya sa nanunuksong tinig.

Bago pa ito nakakilos ay mabilis na niyang naibaba ang zipper ng pantalon nito.